

104. Puerto Rico som kolonispørgsmål.

Cuba havde krævet dette punkt optaget på dagsordenen med henvisning til, at Puerto Rico måtte anses for et koloniområde under fuld amerikansk kontrol uden adgang for det puertorikanske folk til at udøve dets selvbestemmelsesret.

USA afviste Cubas krav og understregede, at Puerto Ricos folk fuldt ud havde mulighed for at udøve sin ret til selvbestemmelse og ved en folkeafstemning i 1952 med overvældende majoritet var gået ind for en opretholdelse af de eksisterende forbindelser til USA.

Så sent som ved de sidste valg i foråret 1971 havde Puerto Rico's selvstændighedsparti kun opnået en lille procentdel af stemmerne.

Det cubanske forslag blev forkastet med stemmetallene 5-10-8. For forslaget stemte Bulgarien, Sierra Leone, Sovjetunionen, Sydyemen og Ungarn, medens Belgien, Costa Rica, Finland, Frankrig, Grækenland, Japan, Kina, Philippinerne, Storbritannien og USA stemte imod, Burundi, Cypern, Irland, Jamaica, Nigeria, Peru, Venezuela og Zambia afstod.

106, 107 og 108. Korea-spørgsmålet.

Storbritannien fremsatte forslag om, at behandlingen af dette spørgsmål blev udskudt til 27. samling i betragtning af den meget betydningsfulde udvikling, der nylig var sket i sagen i form af indledningen af samtaler mellem det nord- og sydkoreanske Røde Kors. Disse kontakter kunne muligvis være indledningen til en løsning på det koreanske spørgsmål og under disse omstændigheder fandt Storbritannien, at det ville være at foretrække at afvente den videre udvikling i sagen før generalforsamlingen genoptog sine drøftelser heraf. En debat i FN på nuværende tidspunkt kunne få en uheldig indflydelse på de netop indledte samtaler.

Det britiske forslag blev vedtaget med stemmetallene 13-9-2. For stemte Belgien, Costa Rica, Frankrig, Grækenland, Irland, Jamaica, Japan, Kina, Peru, Philippinerne, Storbritannien, USA og Venezuela, medens Bulgarien, Burundi, Nigeria, Sierra Leone, Sovjetunionen, Sudan, Sydyemen, Ungarn og Zambia stemte imod. Cypern og Finland afstod.

4. Komiteens indstilling om punkternes henvisning til behandling i plenarforsamlingen og de 7 hovedudvalg fulgte det sædvanlige mønster.

5. Plenarforsamlingen behandlede på 6 møder generalkomiteens indstillinger. Følgende punkter blev genstand for særlig debat:

104. Puerto Rico som kolonispørgsmål.

Cuba gentog og uddybede sine i generalkomiteen fremsatte påstande om Puerto Ricos koloniale status i forhold til USA og blev atter imødegået af USA, som understregede befolkningens adgang til at give sin mening til kende om tilhørsforholdet til USA gennem frie valg, næste gang i november 1972.

Generalkomiteens indstilling om ikke at optage punktet på den endelige dagsorden blev vedtaget med stemmetallene 57-26-38. For komiteens indstilling stemte hovedparten af de vestlige lande, herunder de 5 nordiske, samt en række afro-asiatiske lande. Imod stemte bl. a. de østeuropæiske lande, medens de fleste af de latinamerikanske lande afstod.

105. Kinas representation i FN.

Medens den foreløbige dagsordens punkt 101: Genoprettelse af Folkerepublikken Kinas lovmæssige rettigheder i FN blev optaget på den endelige dagsorden uden debat blev punkt 105 genstand for en længere diskussion, der ofte bevægede sig ind på spørgsmålets substans. Plenarforsamlingen vedtog med stemmetallene 65-47-15 punktets optagelse på den endelige dagsorden.

For stemte de fleste latinamerikanske, en række afro-asiatiske lande samt et antal vestlige lande (Australien, Belgien, Cypern, Grækenland, Holland, Irland, Italien, Luxembourg, New Zealand, Portugal, Spanien og USA). Imod stemte bl. a. de østeuropæiske lande samt de 5 nordiske lande, medens visse vestlige lande (Canada, Frankrig, Storbritannien og Østrig) afstod.

Efter afstemningen afgav Finland på Danmarks, Finlands, Norges og Sveriges vegne en stemmeforklaring, hvori det understregedes, at de 4 lande havde stemt